

Yirmi Sekiz Yıllık Boşluk

– Silüet · 22 Mayıs 2015

Aklım bir sonsuz dünya; gökler, dağlar, ovalar...
Çalışır her saniye yok mu bunun tatili?
İçinde bir çakal hep bir kuzuyu kovalar,
Neden, niçin, nasıllar kaç kuzunun katili!

Esaret ne tuhaf şey; bir kibrit, biraz tütün...
Kollarımda kelepçe, ayağымda pranga!
Ve zihnim her nefeste dumanlanır büsbütün,
Düşünmek alaturka, yapmak alafranga!

İki kürek kemiği arası demir yumruk...
Sıkar nefes borumu fıkirden bir mengene,
Üzerime devrilir kor ateşten bir tomruk,
Etimi parça parça ısırır aynı çene!

Nasıl, nasıl çözülür düğüm üstüne düğüm,
Birden fazla ateşle nasıl oynar hokkabaz?
Bin türlü meşakkatle peşinden at sürdüğüm,
Ruh çilesiz, fikriyat çalıntı, akıl yobaz.

Doğru dediklerim hep kelepçeliyor beni,
Hakikat karşısında ne kadar cüce insan!
Zaman kum eleğine atıp eliyor beni,
Anlıyorum yanmazsa tapınır güce insan.

Çırpınır, kıvranırm bu dopdolu boşlukta,
Bir garip boşluktur ki; ne baba, ne ana var!
Biraz ruh dinginliği bulsa da sarhoşlukta,
Akıl insanoğlunu korkutan tek canavar.

Ey akıl övündüğün eserlerin neredeler?
Gayretin bir karıştan öteye gidemedi,
Perdeler, perdelerin ardında da perdeler...
Her perdenin önünde miyavlayan bir kedi...